

De fietstas (Uit mededelingen aan het personeel 1950-182)

Het is nu ruim een jaar geleden,
Toen de Werf iets werd ontruikt,
Wat nu al tot op deze datum
Nog lood-zwaar op ons allen drukt.
Wij werden uit het lood geslagen
Toen plotseling werd verordonneerd:
Dat voortaan tassen op de fietsen,
Niet meer werden getolereerd.
Wij kwamen in de eerste dagen
Met loden schoenen op het werk,
Want dat de zwaarte van 't geval
Op óns moest drukken, leek ons sterk.
Toch moesten wij het loodje leggen
De fietstas ging op non-actief
Totdat ... de overtuiging veld wint
Dat toch die tas niet maakt de dief
De verleiding mag dan groter wezen
Maar dat probleem weegt niet zo zwaar
Laat de portiers de tas betasten,
Geen contrabande: „karre maar!”
De Directie zal wel zeggen:
Die tas heeft nogal wat om 't lijf
Maar menigeen die haar moest missen,
Kreeg daardoor ruzie met z'n WOUW.
„Zeg man, ga jij even naar de slager,
Rijdt eens aan bij Albert Hein,
En vraag bij Borgerding dan even
Of m'n nylons ready zijn”.
Zo rijdt je dan met volle handen
Terwijl je richting geven moet.
Het resultaat? Twee gulden boete!
Dan staat de muts thuis ook niet goed.
Het kleinste kind kan je vertellen
Van Lutjewinkel tot Koegras,
Dat je op Rijkswerf werkt
Want op je fiets daar zit geen tas.
Ik vraag me af, en met mij velen,
Wanneer 't verbod heeft afgedaan
Daar wij nu al zovele maanden
In het verdachten-bankje staan.
Ik ben zo vrij te adviseren:
Geeft door die rekening een streep,
Laat niet de goeden blijvend lijden
Voor de kwade die zich eens vergreep.